

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
03/08/2017
EIXIDA NÚM. 21999

Ajuntament de Castelló de Rugat
Sr. Alcalde-president
Pl. de la Constitució, 7
Castelló de Rugat - 46841 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1612537
=====

(Assumpte: Falta de resposta a sol·licitud d'ingressos indeguts)

Sr. Alcalde-president,

Justifiquem recepció del seu últim escrit en què ens remet informe sobre la queixa de referència, formulada per la Sra. (...) repr. al Sr. (...) i Altres, i ens posem novament en contacte amb vosté.

L'autora de la queixa, en el seu escrit inicial, substancialment manifestava els fets i les consideracions següents:

- Que *"el dia 17 de desembre de 2015, es va donar tràmit a una reclamació administrativa davant l'Excm. Ajuntament de Castelló de Rugat, sol·licitant la requalificació d'unes finques (...) en sol rústic, així com la devolució de l'excés per ingressos indeguts que ha comportat els corresponents rebuts no prescrits des de l'any 20102 de l'Impost de Bens Immobles"*.
- Que *"en data 24 de juny de 2016, davant la passivitat e immobilitat de l'expedient, es va tramitar per esta part escrit sol·licitant impuls procedimental."*

Que *"en data 18 de juliol de 2016, reiterant-se la passivitat i immobilitat de l'expedient es tramita un segon escrit sol·licitant un nou impuls procedimental."*

Una vegada admesa a tràmit la queixa, vam sol·licitar un informe a l'Ajuntament de Castelló de Rugat, i aquest Ajuntament ens va informar, entre altres qüestions, del següent:

<< 1.- *Per una errònia gestió administrativa de la documentació presentada, aquesta va ser remesa a la Gerència Territorial del Cadastre de*

L'autenticitat d'aquest document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 03/08/2017	Pàgina: 1
C/ Pascual Blasco, 1 03001- ALACANT Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00 Fax: 965 93 75 54 www.elsindic.com correu electrònic: consultas_sindic@gva.es		

València, per part dels serveis administratius que la van rebre, sense comunicar als interessats aquesta circumstància.

2.- Una vegada recuperats els escrits per part d'aquesta Alcaldia, ens van posar en contacte amb personal del cadastre, per conèixer la realitat jurídica de les parcel·les objecte de la reclamació.

3.- Rebuda la informació cadastral, (...), es va acordar: (...).

Primer: Acceptar parcialment la reclamació efectuada per (autora de la queixa) en nom i representació de (Sr. Representat) i Altres, i per tant reconèixer la requalificació de la part de la parcel·la (...).

Segon: Denegar la devolució dels ingressos realitzats des de l'any 2012 a 2015 (...), reconeixent la devolució dels ingressos realitzats a l'any 2016, una vegada es comuniquen les noves valoracions que afecten a les parcel·les (...)

4.- Que l'acord adoptat va ser notificat a la Sra. (autora de la queixa), en data 8 de juny de 2017.>>

En la notificació remesa a l'autora de la queixa en data 8/6/2017, li van comunicar que:

<< (...) Considerant que la Gerència Territorial de València ens ha comunicat, que les finques de referència han estat afectades per distints procediments, els quals es detallen:

- Referència cadastral (...) afectada pel procediment Simplificat de Reducció de Valors n° 184391/16 i que els efectes d'aquest procediment ho són des de l'1 de gener de 2016.*
- Referència cadastral (...) afectada per el procediment Simplificat per la Deducció contemplada en la Disposició Transitòria Sentència del TRLCI, n° 182140/16, i que els efectes d'aquest procediment ho són des de l'1 de gener de 2016.>>*

Vam donar trasllat del contingut l'informe a l'autora de la queixa perquè, si ho considerava oportú, hi presentara un escrit d'al·legacions, cosa que no va fer.

Una vegada arribats a este punt, resolem la queixa amb les dades que estan en l'expedient. En este sentit considerem que les qüestions que cal estudiar són dues:

Primera: la devolució d'ingressos indeguts.

Segona: la demora en donar resposta a la sol·licitud presentada per l'autora de la queixa.

Pel que fa a la primera de les qüestions plantejades, hem de comunicar-li que de la documentació que hi ha en l'expedient es desprèn que els efectes dels procediments duts a terme per Cadastre són des de l'1 de gener de 2016, de manera que no procedeix la devolució dels imports pagats i que corresponen als anys 2012 al 2015.

I pel que fa a la segona de les qüestions plantejades, considerem que l'actitud pública descrita podria no haver estat prou respectuosa amb els drets de la promotora de la

L'autenticitat d'aquest document electrònic pot ser comprovada en <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: *****

Data de registre: 03/08/2017

Pàgina: 2

queixa, per la qual cosa li demane que considere els arguments que li expose tot seguit i que són el fonament de la recomanació amb què conclouem

En el present expedient de queixa es planteja, essencialment, la falta de contestació a la sol·licitud presentada per la interessada en data 17 de desembre del 2015 i que no va estar resolta fins al dia 8 de juny de 2017

La Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària estableix, quant al procediment de devolució d'ingressos indeguts, el següent:

En el seu article 32, ens comunica que

L'Administració tributària ha de retornar als obligats tributaris, als subjectes infractors o als successors dels uns i dels altres, els ingressos que indegudament s'hagen efectuat en el Tresor Públic en ocasió del compliment de les seves obligacions tributàries o del pagament de sancions, de conformitat amb el que estableix l'article 221 d'aquesta Llei.

En aquest sentit, en el seu article 221 estableix el procediment per a la devolució d'ingressos indeguts, en l'esmentat article 221 se'ns assabenta que el reconeixement del dret a la devolució d'ingressos indeguts s'iniciarà d'ofici o a instàncies de l'interessat, cosa que en el present expedient de queixa, es va produir el dia 17/12/2015

En l'article 104, s'estableixen els terminis de resolució, el qual serà el fixat per la normativa reguladora del procediment, sense que pugui passar de sis mesos, i que cal comptar el termini des de la data en què el document haja tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació.

De la mateixa manera l'Art. 42.2 de la Llei 30/1992, de 26 de desembre, de Règim Jurídic i Procediment Administratiu Comú, (que estava vigent en el moment de la presentació de la sol·licitud), estableix que:

“el termini màxim per a resoldre les sol·licituds que formulen els interessats serà el que resulte de la tramitació del procediment aplicable a cada cas. Quan la norma de procediment no fixe terminis, el termini màxim de resolució serà de tres mesos”

El dret a obtenir una resolució sobre el que hom demana a l'Administració imposa a aquesta un termini màxim per a resoldre, a fi d'evitar esperes interminables del ciutadà, sota pena d'aplicar regles del silenci positiu o negatiu. Clarament ho formula l'exposició de motius de la llei citada: *“el silenci administratiu, positiu o negatiu, no ha de ser un institut jurídic normal, sinó la garantia que impedisca que els drets dels particulars es buiden de contingut quan la seua administració no atenga eficaçment i amb la celeritat adequada les funcions per a les quals s'ha organitzat”*.

L'Administració està obligada a respondre al ciutadà que hi acudix i no ha de donar més del que pot i ha de fer, però tampoc menys del que raonablement pot esperar-se'n, i el mínim que ha d'oferir al ciutadà és una resposta directa, ràpida, exacta i legal. Ens trobem, doncs, davant una de les manifestacions legislatives del dret a obtenir una resolució expressa dins de termini.

L'autenticitat d'aquest document electrònic pot ser comprovada en <https://seu.elsindic.com>

Codi de validació: *****

Data de registre: 03/08/2017

Pàgina: 3

Així mateix, el principi d'eficàcia (art. 103.1 de la Constitució espanyola) exigeix de les administracions públiques que es complisquen raonablement les expectatives que la societat legítimament li demana, entre aquestes, i molt rellevant, el deure de l'Administració de resoldre expressament les peticions i reclamacions que li presenten els particulars, ja que el coneixement com cal per l'administrat de la fonamentació de les resolucions administratives constitueix un pressupòsit inexcusable per a una adequada defensa dels seus drets i interessos legítims.

En este sentit, el Tribunal Constitucional té dit, des d'antic, en la seua Sentència núm. 71, de data 26 de març de 2001, que:

“(…) és evident, com hem declarat en reiterades ocasions (per totes, SSTC 6/1986, de 21 de gener, FF. 3; 204/1987, de 21 de desembre, F. 4; 180/1991, de 23 de setembre, F. 1; i 86/1998, de 21 d'abril, FF. 5 i 6), que l'Administració no pot veure's beneficiada per l'incompliment de la seua obligació de resoldre expressament en termini sol·licituds i recursos dels ciutadans, deure este que entronca amb la clàusula de l'Estat de Dret (Art. 1.1 CE), així com amb els valors que proclamen els arts. 24.1, 103.1 i 106.1 CE.”

En conseqüència, caldria coincidir en el fet que el silenci administratiu és una pràctica que genera en els ciutadans una autèntica inseguretad jurídica i indefensió material (proscrites pels arts. 9.3 i 24.1 de la Constitució espanyola), i que, tal com ha exposat el Síndic de Greuges en els seus successius informes anuals a les Corts Valencianes, obliga els ciutadans a acudir a la via jurisdiccional per a la resolució dels seus conflictes, i convertix, per això, en inoperant, la via administrativa.

Per això, el nostre legislador autonòmic, quan regula esta institució en la Llei 11/1988, de 26 de desembre, li atribuïx, en el seu art. 17.2, l'específica funció de vetlar i controlar que l'Administració resolga, dins del termini i en la forma escaient, les peticions i recursos que li hagen sigut formulats.

L'art. 9.2 del nou Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana reconeix que “tots els ciutadans tenen dret que les administracions públiques de la Generalitat tracten els seus assumptes de manera equitativa i imparcial, i en un termini raonable”.

Atenent a tot el que hem dit més amunt i de conformitat amb el que preveu l'art. 29 de la Llei de la Generalitat Valenciana 11/1988, de 26 de desembre, reguladora d'aquesta institució, **RECOMANE** a l'Ajuntament de Castelló de Rugat que, en situacions com l'analitzada, extreme al màxim els deures legals que s'extrauen de l'Article 42, de la Llei 30/1992, de 26 de desembre, de Règim Jurídic i Procediment Administratiu Comú. (a hores d'ara l'article 21 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques), com també els que s'extrauen dels articles 32, 104 i 221 de la Llei 58/2003 de 17 de desembre, General Tributària.

Així mateix, d'acord amb la normativa citada, li agraiem que ens remeta, en el termini d'un mes, el preceptiu informe en què ens manifeste si accepta o no la recomanació que li fem o, si s'escau, que ens manifeste els motius per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li fem saber, igualment, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat la present resolució, serà inserida en la pàgina web de la institució.

Li agraïm per endavant l'enviament de l'informe sol·licitat.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana